

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

न्यस्यायुधंरणेविप्रद्रोणमात्वंचिरंरुथाः॥ मापापिष्ठतरंकर्मकरिष्यसिपुनर्द्विज ॥ ४० ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वाभीमसेनवचश्चतत् ॥ धृष्टद्युम्नचसंप्रेक्ष्यरणेसवि
मनाभवत् ॥ ४१ ॥ संदित्यमानोव्यथितःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ अहतंवाहतंवेतिप्रच्छसुतमात्मनः ॥ ४२ ॥ स्थिराबुद्धिर्हिद्रोणस्यनपार्थोवक्ष्यतेनृतं ॥ त्र
याणामपिलोकानामैश्वर्यार्थेकथंचन ॥ ४३ ॥ तस्मात्तंपरिप्रच्छनान्यंकंचिद्विजर्षभः ॥ तस्मिंस्तस्यहिसत्याशाबाल्यात्प्रभृतिपांडवे ॥ ४४ ॥ ततोनिष्पांड
वामुर्वीकरिष्यंतंयुधांपतिं ॥ द्रोणंज्ञात्वाधर्मराजंगोविंदोव्यथितोब्रवीत् ॥ ४५ ॥ यद्यर्थदिवसंद्रोणोयुध्यतेमन्युमास्थितः ॥ सत्यंब्रवीमितेसेनाविनाशंसमु
पैष्यति ॥ ४६ ॥ सभवांस्त्रातुनोद्रोणात्सत्याज्यायोनृतंवचः ॥ अनृतंजीवितस्यार्थेवदन्नस्पृश्यतेऽनृतैः ॥ ४७ ॥ तयोःसंवदतोरेवंभीमसेनोब्रवीदिदं ॥ ४८ ॥ श्रुत्वैवं
तुमहाराजवधोपायंमहात्मनः ॥ गाहमानस्यतेसेनांमालवस्येंद्रवर्मणः ॥ ४९ ॥ अश्वत्थामेतिविख्यातोगजःशक्रगजोपमः ॥ निहतोयुधिविक्रम्यततोहंद्रो
णमब्रुवं ॥ ५० ॥ अश्वत्थामाहतोब्रह्मन्निवर्तस्वाहवादिति ॥ नूनंनाश्रद्धद्वक्त्रमेषमेपुरुषर्षभः ॥ ५१ ॥ सत्वंगोविंदवाक्यानिमानयस्वजयैषिणः ॥ द्रोणायनि
हतंशंसराजन्शारद्वतीसुतं ॥ ५२ ॥ त्वयोक्तो नैवयुध्येतजातुराजन्द्विजर्षभः ॥ सत्यवान्नित्रिलोकेस्मिन्भवान्ख्यातोजनाधिप ॥ ५३ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकृष्ण
वाक्यप्रचोदितः ॥ भावित्वाच्चमहाराजवक्तुंसमुपचक्रमे ॥ ५४ ॥ तमतथ्यभयेमग्नोजयेसक्तोयुधिष्ठिरः ॥ अव्यक्तमब्रवीद्राजन्हतःकुंजरइत्युत ॥ ५५ ॥ तस्य
पूर्वरथःपृथ्व्याश्चतुरंगुलमुद्धृतः ॥ बभूवैवंचतेनोक्तेतस्यवाहाःस्पृशन्महीं ॥ ५६ ॥ युधिष्ठिरान्तुतद्वाक्यंश्रुत्वादोणोमहारथः ॥ पुत्रव्यसनसंतप्तोनिराशोजी
वितेभवत् ॥ ५७ ॥ आगस्कृतमिवात्मानंपांडवानांमहात्मनां ॥ ऋषिवाक्येनमन्वानःश्रुत्वाचनिहतंसुतं ॥ ५८ ॥ विचेताःपरमोद्विग्नोऽधृष्टद्युम्नमवेक्ष्यच ॥ यो
द्धुंनाशक्रुवद्राजन्यथापूर्वमरिंदमः ॥ ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणियुधिष्ठिरासत्यकथनेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥
॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ संजयउवाच तंदृष्ट्वापरमोद्विग्नंशोकोपहतचेतसं ॥ पंचालराजस्यसुतोऽधृष्टद्युम्नःसमाब्रुवत् ॥ १ ॥ यइक्ष्वामनुजेंद्रेणद्रुपदेनमहा
मखे ॥ लब्धोद्रोणविनाशायसमिद्धाद्भव्यवाहनात् ॥ २ ॥

इतिद्रोणपर्वणिटीकायांनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥

॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥

तंदृष्ट्वेति ॥ १ ॥ २ ॥